Lietas Nr. 12290001007
Lietas arhīva Nr. K22-0009-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ludzā, 2015.gada 18.decembrī

Ludzas rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Gunārs Strucinskis,
ar sekretāri Veroniku Geceviču,
tulcēm Žannu Nagli, Ināru Grišakovu, Jeļenu Muleri,
piedaloties prokuroram Ivaram Cabulim,
zvērinātiem advokātiem Valērijam Petrovskim un Ilzei Grolmusai,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 275.panta otrajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu.

Pārbaudījusi un novērtējusi tiesas izmeklēšanā iegūtos pierādījumus, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. D/ izmantoja viltotu dokumentu, kas piešķir tiesības, ja tas izdarīts mantkārīgā nolūkā un radīja būtisku kaitējumu ar likumu aizsargātajām personas tiesībām un interesēm, proti:

/datums/- /Nosaukums/dienesta telpās /pers. D/ n o /Nosaukums/priekšsēdētājas Valsts amatpersona saņēma nostiprinājuma lūgumu jaunas tiesības nostiprināšanai bez nostiprinājuma lūdzēja /pers. E/ paraksta, kuru /pers. F/ bija sastādījusi bez /pers. E/ klātbūtnes, apstiprinot viņa paraksta īstenumu.

2007.gada 23.maijā, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. D/, apzinoties, ka /pers. E/ jau /datums/ir miris, /adrese/, mantkārīgā nolūkā, /Nosaukums A/ nodaļā iesniedza 2007.gada 3.maija nostiprinājuma lūgumu jaunas tiesības nostiprināšanai ar viltotu nostiprinājuma lūdzēja - /pers. E/ parakstu, uz kura pamata 2007.gada 31.maijā tika pieņemts lēmums par īpašumtiesību nostiprināšanu /pers. D/ uz īpašumu /adrese/, ar kadastra numuru: /numurs A/, tādējādi liedzot meitai /pers. H/ pieņemt mantojumu pēc /datums/mirušā tēva - /pers. E/, personas kods /personas kods/, nāves uz īpašumu /adrese/, ar kadastra numuru: /numurs B/Ls 1311 jeb 1865,38 EUR vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. D/ radīja būtisku kaitējumu, jo noziedzīgā nodarījuma rezultātā ne vien nodarīts ievērojams materiālais zaudējums 1311 LVL jeb 1865,38 EUR apmērā, kas pārsniedz piecu Latvijas Republikā noteikto mēnešalgu kopsummu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī, bet arī apdraudētas ar likumu aizsargātās intereses un tiesības - /pers. H/ tika liegtas tiesības pieņemt tēva mantojumu.

Ar savām darbībām /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 275.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2007.gada 18.jūlijam).

Lietas iztiesāšana bija iesākta, piedaloties apsūdzētajam, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 500.pantu, bet tika turpināta atbilstoši Kriminālprocesa likuma 465.pantam apsūdzētā prombūtnē (*in absentia*), jo /pers. D/ izvairījās no tiesas, viņa atrašanās vieta nav zināma un izsludināts starptautiskajā meklēšanā.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā vaina Krimināllikuma 275.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pierādīta ar:

- cietušās /pers. H/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, ka 2001.gada 2.maijā vērsās /Nosaukums/zemesgrāmatu nodaļā kārtot tēva /pers. E/ atstātā mantojuma lietas. No /Nosaukums/ zemesgrāmatu nodaļas priekšnieces /pers. I/ uzzināja, ka tēvam piederēja nekustamais īpašums /adrese A/. 2007.gada 29.maijā zvērinātai notārei Valsts amatpersona iesniedza iesniegumu par mantojuma pieņemšanu. Datu bāzē parādījās, ka /pers. E/ pieder nekustamais īpašums. Zvērināta notāre ievietoja laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" sludinājumu, ka 3 mēnešu laikā mantinieki var pieteikties uz mantojumu. Septembrī notāre cietušajai paziņoja, ka var kārtot mantojuma lietu, un sagatavoja mantojuma apliecību. Ieskatoties datu bāzē, parādījās, ka nekustamajam īpašumam /adrese/, ir cits īpašnieks /pers. D/. Cietusī devās uz /Nosaukums/ zemesgrāmatu nodaļu, kur parādīja lietu. Viņa uzrādīja tēva miršanas apliecību un savu dzimšanas apliecību, pasi. Apstrīdēja /datums/parakstīto nostiprinājuma lūgumu, jo /datums/tēvs nomira un nevarēja parakstīt nostiprinājuma lūgumu. Šajā dienā māsas /pers. J/ un /pers. K/ viņu atrada mirušu. Gāja pie advokātes, kas izprasīja zemesgrāmatu nodaļai nostiprinājuma lūgumu un pirkuma līgumu. Tie bija nelikumīgi, vērsās Ludzas rajona prokuratūrā ar lūgumu ierosināt krimināllietu. Iesniegums tika izskatīts, bet daļā lietu izbeidza. To pārsūdzēja, apsūdzībā palika tikai Krimināllikuma 275.panta otrā daļā, kaut arī sākumā bija vairāki panti. Kad tēvs nomira, vajadzēja atrast viņa dokumentus. 2006.gada maija beigās tēvs bija atbraucis pie cietušās ciemos. Viņš bija izdomājis mainīt savas tantes /pers. L/ 2005.gadā dāvināto māju /adrese/, pret māju /adrese/. To tēvs nekādi nepamatoja, tas bija dzērāja neprāts. Bija runa par šo abu māju maiņu. Kas dzīvoja /adrese B/, cietušajai nav zināms. Iemesls maiņai bija, ka māja /adrese/, bija labākā stāvoklī. Pēc /pers. D/ iesnieguma /Nosaukums/ pašvaldībā 2006.gada 29.maijā /pers. E/ dzīvesvieta tika deklarēta /adrese/. Kad tēvs nomira, kārtojot māju, nekādu dokumentu nebija. Cietusī atrada tikai mājas /adrese/, inventarizācijas lietu uz /pers. M/ vārda. Neinteresējās, vai šī māja bija zemesgrāmatā. Inventarizācija bija veikta 1995.gada 18.maijā, līgums par zemes izpirkšanu noslēgts 1999.gada 14.decembrī. Mājā viss bija pārjaukts, mēbelēm bija izvilktas atvilktnes, kaut kas tur bija meklēts. Tēvu mirušu - pakārušos /adrese/, malkas šķūnītī atrada māsa /pers. J/. /datums/viņa zvanīja un jautāja, vai tēvs bija pie cietušās? 2007.gada septembra beigās vai oktobra sākumā viņai uz mobilo telefonu piezvanīja /pers. N/, kas piedraudēja, vai zina, kas viņš ir un ar ko ir „sasējušies", teica, ka viņam viss ir likumīgi. Viņš jautāja, vai cietusī vēloties ar viņu tikties. Atbildēja, ka negribot. Iepriekš ar /pers. D/ nebija pazīstama. Pēc kādām divām stundām tai pašā dienā plkst.14.^{00} zvanīja/Nosaukums/

pagasta bāriņtiesas priekšsēdētāja Valsts amatpersona, ka viņa bija cietušās mājas pagalmā, viņas dzīvesvietā, un ka jāaprunājas. Viņa teica, vai cietusī zinot, kas viņš tāds esot. /pers. F/ paskaidroja, ka nezināja, ka tā notikšot, ka esot mantiniece, ka tēvs miris. Viņa teica, lai cietusī samaksājot Ls 1500, tad īpašumu viņai atdošot, anulēšot nostiprinājuma lūgumu. /pers. F/ iedeva tādu lapu ar Civillikuma pantiem, kuras kopiju pievienoja lietas materiāliem. Māsas stāstīja, ka zināja, ar ko tēvs samainīja māju. Viņas prasīja /pers. D/ tēva pasi, bet tās nebija. Pirkuma līgumu cietusī nav redzējusi. Nekas viņai nebija zināms par mājas pirkšanu un pārdošanu. /adrese/, māja bija veca, grīda izpuvusi, vecas mēbeles. Sākumā tēvs mājā laida īrniekus no/Nosaukums/koledžas, bet vēlāk nevarēja sadzīvot, nevienu tur nelaida. Nav apsekojusi, kādā stāvoklī tā bija, kā arī mājai ir cits īpašnieks. 2008.gadā īpašuma vērtība bija Ls 10 000, tagad cena ir kritusies, jāsauc novērtētājs. Pirms nāves 2006.gada novembrī tēvs cietušajai pateica, ka /pers. D/ viņam bija lielu naudu parādā par māju. Tēvs bija alkohola reibumā, summu viņš nenosauca. Tā bija pēdējā reize, kad tēvu redzēja dzīvu. No jūnija līdz novembrim nebija pie tēva, jo bija strīds ar viņu par ideju mainīt māju. Maiņas līguma rakstveidā nebija, bija pirkuma līgums, ko pirmo reizi redzēja zemesgrāmatu nodaļā. Kad tēvs bija dzīvs, meitas viņam palīdzēja, apmaksāja komunālos, piegādāja produktus, bet dzeršanai neko nedeva. Cietušajai radās morālais kaitējums, jo bija stress, laika patēriņš, nervu slodze, spriedze, naudas izdevumi, darba kavējumi. Cietusī vienojās ar māsām, ka būšot vienīgā mantiniece un visu kārtošot, jo māsām bija materiālas grūtības, viņas atteicās no mantojuma;

- liecinieces /pers. J/ tiesas sēdē sniegtajām un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu nolasītajām pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, ka tēvs /pers. E/ dzīvoja /adrese B/. Pēdējo reizi viņu redzēja dzīvu 2006.gadā no 26. līdz 29.decembrim. Tēvs bija pazudis nedēļu, un lieciniece ar vīru aizbrauca meklēt viņu /adrese/. Pirms jaungada tēvs brauca /pers. D/ mašīnā pa /Nosaukums/ ielām. Pēdējo reizi pie viņiem mājā tēvs bija 2006.gada 5.decembrī. Lieciniece iedeva viņam naudu, pārtikas produktus. 2007.gada 5.janvārī vīram bija dzimšanas diena, bet tēvs neatnāca. /datums/sāka tēvu meklēt, jo no 10.janvāra viņš nebija mājās. Zvanīja māsai /pers. H/ uz /Nosaukums/ – arī pie viņas tēva nebija. Apbraukāja draugus, aizgāja pie /pers. D//adrese/. Viņš pateica, ka tēvu ilgāku laiku nebija redzējis. Lieciniece zināja, kur bija mājas atslēga. /datums/atvēra mājas /adrese/, durvis. Plīts bija silta, bija izvārīta kāpostu zupa ar ribiņām. Vīrs aizslēdza durvis, bet viņa aizgāja uz malkas šķūnīti, kur karājās tēvs. Pēc ekspertīzes atzinuma viņa nāve iestājās agrāk, nevis /datums/, neatceras, kad tieši. Vīrs izsauca policiju no /Nosaukums/, vēlāk atbrauca Ludzas policijas inspektori. Viņi fotografēja, sarakstīja protokolus. Lieciniece meklēja tēva pasi, dokumentus, taču nevarēja atrast. Atvilktnē bija kaut kādi tēva dokumenti. Kamēr gaidīja līķa aizvešanas mašīnu, vecākā māsa, abi vīri sarunājās pie vārtiņiem. Lieciniece ieraudzīja /pers. D/, kuram paprasīja, vai viņš zinot, kur bija tēva pase. /pers. D/ atbildēja, ka zinot, kur tā esot, ka piezvanīšot, kad atradīšot. Iedeva viņam sava vīra telefona numuru un pateica /pers. D/, ka tēvs ir miris, pakāries. Viņš atbildēja, ka tā arī domājis. /pers. D/ nepiezvanīja, un pasi neatrada. Tēvu apbērēja. 2007.gada 28.septembrī lieciniece strādāja kafejnīcā /Nosaukums C/ /Nosaukums/. Piezvanīja vīrs un pateica, ka kāds cilvēks vēlas tikties. Pēc pusstundas atbrauca vīrs /pers. O/ un /pers. D/, kas bija pie automašīnas stūres. /pers. D/ paprasīja, kāpēc netaisot dokumentus uz māju /adrese/. Viņa pateica, ka ar to nenodarbojoties, to dara vidējā māsa /pers. H/. /pers. D/ aizveda viņus uz mājām, parunāja ar vīru un aizbrauca projām. 2007.gada 29.septembrī laikā no plkst.$9.^{00}$ līdz $9.^{30}$ /pers. D/ atkal ieradās kafejnīcā un lūdza piezvanīt /pers. H/ par mājas /adrese/, lietām. Lieciniece piezvanīja māsai, kura pateica, ka tā neesot telefona saruna, ja vēloties, tad varot ar viņu tikties pusceļā /Nosaukums/, kafejnīcā, un aprunāties. /pers. D/ aizbrauca projām. 2006.gadā no maija līdz jūlijam lieciniece strādāja Rīgā. Kad atbrauca, uzzināja, ka tēvs bija apmainījis māju /adrese/ pret māju /adrese/. Tēvs pateica, ka neesot viņu darīšana, kāpēc tā izdarīja, pats zinot, ko darot. /adrese/, agrāk piederēja tantei /pers. L/, kura tēvam to uzdāvināja, jo viņu pirms nāves aprūpēja. Lieciniece tēvu nesatika trīs mēnešus, nezināja par māju maiņu. Nevarēja pateikt, kam piederēja māja /adrese/. Zemesgrāmatas un citu dokumentu nebija, nezināja, kas tur iepriekš dzīvoja. /adrese/, bija lielāka, istabas labāk iekārtotas, bija šķūņi. Mājā /adrese/ - mazākas istabas, viens šķūnis, tā bija vecāka, izskats sliktāks, nesakopta, stāvēja uz viena sāna. 2007.gada 28.septembrī /pers. D/ lieciniecei draudēja, ka viņš esot čigāns, ir tabors, viņš to sagriezīšot un par to nekas nebūs. 29.septembrī lieciniece atbrauca no darba uz mājām, un pie vīra bija /pers. D/. Viņi lietoja alkoholu, bet /pers. D/ izdzina no mājas. Viņš pateica, ka /pers. H/ gribot māju, viņš tajā daudz ieguldījis. Nezina, kad /pers. D/ sāka dzīvot /adrese A/. 2010.gada 18.aprīlī, braucot garām, redzēja, ka šķūnīši bija nojaukti. Abas mājas stāvēja tukšas. Tēva mantojumu sāka kārtot māsa /pers. H/. 2006.gada jūnijā lieciniece uzzināja, ka tēvs dzīvoja /adrese B/, kas piederēja /pers. D/. Viņš bija pierunājis tēvu samainīties ar māju /adrese/, kur sāka dzīvot /pers. D/. Par šīs mājas pārdošanu lieciniece neko nezināja. No māsas /pers. H/ uzzināja, ka bija pirkuma līgums un 2006.gada 19.augustā tēvs māju /adrese/, pārdeva /pers. D/. Tēva nāves dienā /pers. D/ dzīvoja /adrese A/. Nezina, kad viņš tur sāka dzīvot. Pie tēva nebija pases, naudas. Nezina, kad viņš deklarējās /adrese/. Lieciniecei nav zināms, kas kam palika par mājas pirkšanu, pārdošanu vai maiņu parādā. Tēvs neko nebija teicis par mājas pārdošanas summu un parādu. Runu līmenī bija, ka /pers. D/ esot parādā Ls 1500, jo māja /adrese/, ir labāka kā māja /adrese/. Tēvs sacīja par mājas maiņu varbūt jūlija beigās, ka tā neesot viņu darīšana (lietas 1.sēj., 26., 27.lapa);
- liecinieces /pers. K/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām, ka 2007.gada 28.septembrī /pers. D/ atbrauca pie viņas uz mājām un jautāja, kāpēc neko nedarot ar māju /adrese/, kur tēvs dzīvoja. Pateica viņam, ka esot divas māsas, ka pašai maz sakara ar to. /pers. D/ iedeva jaunākās māsas /pers. J/ telefona numuru. /pers. E/ bija patēvs, bet bija kā tēvs, jo audzināja no 4 gadu vecuma. Tēvs dzīvoja /adrese B/. 2007.gada 18.janvārī lieciniecei piezvanīja māsa /pers. J/, ka pazudis tēvs. Domāja, ka bija aizbraucis pie meitas /pers. H/ uz /Nosaukums/. Piezvanīja vēlreiz māsa /pers. J/ un pateica, ka tēvu atrada šķūnītī pakārušos. Lieciniece kopā ar vīru aizbrauca, izsauca /Nosaukums/ policiju un līķa ratus, kas līķi aizveda uz /Nosaukums/. Lieciniece kopā ar vīru /pers. K/, /pers. J/ un viņas vīru /pers. O/ meklēja pasi mājā /adrese/, bet neatrada. Kad izgāja no mājas, /pers. D//adrese/, jūdza zirgu. /pers. J/ viņam teica, ka nevarot atrast dokumentus, pasi. /pers. D/ atbildēja, ka apmēram zinot, bet noskaidrošot. /pers. J/ palika ar viņu sarunājoties, bet lieciniece aizgāja. /pers. D/ prasīja, kas bija noticis. Viņa un māsa /pers. J/ atbildēja, ka atrada tēvu. /pers. D/ sacīja, ka viņš tā arī domājis, ka kaut kas noticis, jo tēvs sen nebija redzēts. /adrese/, dzīvoja tēva tante /pers. L/, kuru tēvs kopa, palīdzēja. Pēc tantes nāves māja palika tēvam īpašumā. 2006.gada vasarā lieciniecei piezvanīja māsa /pers. H/, ka tēvs nolēmis mainīt māju. Viņa palūdza to aizbraukt parunāt ar tēvu. Devās pie tēva kopā ar meitu un vīru. Viņš bija iedzēris un pateica, lai nejaucoties, kā viņš nejaucas viņas dzīvē. Tā neesot meitas lieta, neko vairāk nepaskaidroja. Tas bija 2006.gada vasarā, mēnesi nepateica. Nezina, no kura brīža tēvs dzīvoja /adrese B/. Septembrī viņš bija pie liecinieces kartupeļu talkā un jau dzīvoja /adrese B/. Liekas naudas tēvam tajā brīdī nebija, produktus viņš ņēma no /pers. J/ un liecinieces, brauca dzīvot pie /pers. H/. Nezina, kam piederēja māja /adrese/, no runām – tā piederēja vecai tantiņai, kas bija aizbraukusi. /adrese/, neviens nedzīvojot. /adrese/, pirmo reizi bija, kad tēvu atrada mirušu. Tā bija pussabrukusi māja. Otrreiz tur bija, kad vāca tēva mantas ārā. /adrese/, bija labāks stāvoklis, tā bija labāka kā māja /adrese/. Tēvu atrada pakārušos malkas šķūnītī. Viņš, pēc policijas eksperta vārdiem, bija karājies tur pusotru nedēļu. Lieciniecei nekas nebija zināms par īpašuma /adrese/, noformēšanu zemesgrāmatā;
- liecinieces /pers. R/ tiesas sēdē sniegtajām un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu nolasītajām pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, ka viņai ir mainīts uzvārds no /pers. F/ uz /pers. F/, jo apprecējusies. 2006.gada vai nu augustā, vai nu septembrī pie liecinieces uz /adrese/atbrauca /pers. D/ kopā ar /pers. E/. Viņa bija /Nosaukums/ pagasta bāriņtiesas priekšsēdētāja. Abi lūdza sagatavot pirkuma līgumu starp viņiem par mājas pirkšanu /adrese/, mājas numuru neatcerējās. /pers. D/ un /pers. E/ iepriekš nebija pazīstami. Pirms dienas vai divām liecinieces paziņa /pers. S/ palūdza sagatavot pirkuma līgumu. Samaksa par to nebija paredzēta. /pers. D/ iesniedza dokumentus, kas bija pie viņa. /pers. D/ bija nepilsonis, viņam bija vajadzīga izziņa. /pers. D/ iesniedza īpašuma zemesgrāmatu un iedeva savu pasi, /pers. E/ – savu pasi. Bija arī

inventarizācijas lieta par nekustamo īpašumu. Adresi neatcerējās, tas bija /adrese/, bet mājas numuru nevarēja pateikt. Lieciniece sagatavoja pirkuma līgumu, viņi bija izgājuši ārā. 15 – 30 minūšu laikā no datorā esošā līguma šablona sagatavoja pirkuma līgumu, ierakstot abu personu datus un nekustamā īpašuma adresi, kadastra numuru. Abi atnāca pēc līguma, to paņēma /pers. D/. Viņš paņēma arī iesniegtos dokumentus, savu pasi. Bet /pers. E/ paņēma savu pasi. Līgumu parakstīja abi liecinieces klātbūtnē. Viņa pārliecinājās par abu personībām pēc pases. Bija kādreiz mācībās Rīgā, kur teica, ka var sataisīt dokumentus, dzīvesvietas izziņā ierakstot Civillikuma Ievaddaļas 7.punktu, ka dzīvesvieta ir tā vieta, kur persona labprātīgi apmetusies. Viņi abi aizgāja projām. Līgumā bija minēta summa līdz Ls 1000, precīzi neatcerejās. Tas bija pirkuma līgums, nevis kāds cits. Liecinieces klātbūtnē par naudu viņi nerunāja. Par naudas samaksas termiņiem runas arī nebija. Viņa pateica /pers. D/ un /pers. E/, ka trūkstot izziņas no /Nosaukums/ domes par atļauju nepilsonim pirkt īpašumu. /pers. D/, liekas, bija nepilsonis. Pircējs bija /pers. D/, pārdevējs – /pers. E/. /pers. D/ pateica, kad dabūšot dokumentu, atbraukšot, lai sagatavotu nostiprinājuma lūgumu zemesgrāmatai. Pēc pāris mēnešiem 2007.gada maijā /pers. D/ atbrauca pie liecinieces. Pirms tam zvanīja /pers. S/ un prasīja, kur palicis draugs. Atbildēja, ka nezina, kur viņš esot. /datums/pie viņas uz /Nosaukums/ pagastu atbrauca /pers. D/ un palūdza sagatavot nostiprinājuma lūgumu. Lieciniece pateica, ka pirkuma līgums noslēgts privātā kārtā, nebija apstiprināts notariāli, līdz ar to nostiprinājuma lūgumā zemesgrāmatai jābūt diviem parakstiem: pircēja un pārdevēja. /pers. D/ pateica, ka nevarot dabūt /pers. E/, un palūdza sataisīt nostiprinājuma lūgumu bez /pers. E/ klātbūtnes. Nevar paskaidrot, kāpēc tam piekrita. Viņa sagatavoja nostiprinājuma lūgumu, ierakstot abus divus: pircēju un pārdevēju. /pers. D/ savā vietā parakstījās, un lieciniece parakstījās savā vietā. Abus nostiprinājuma lūguma eksemplārus iedeva /pers. D/ un palūdza, lai abus eksemplārus aizvestu /pers. E/, lai viņš parakstītos, un otru eksemplāru atvestu viņai. Nostiprinājuma lūgumā pie paraksta apliecināšanas ierakstīja /pers. D/ adresi: /adrese/. Pateica, ka pēc likuma to nevarot darīt, ja viņš ir ar mieru, tad varot ierakstīt, ka viņš faktiski dzīvojot /Nosaukums/ pagastā. /pers. D/ tam piekrita. Ierakstīja Civillikuma Ievaddaļas 7.panta nosacījumus. Saprata, ka pārkāpa Bāriņtiesu likumā noteikto. Lieciniecei nebija nekādas ieinteresētības to darīt. Bija jāpārliecinās Iedzīvotāju reģistra datu bāzē par /pers. E/ nāvi, bet to neizdarīja. Tā bija viņas kļūda, esot par to sodīta, zaudēja arī prestižu darbu un reputāciju. /pers. D/ pateica, ka /pers. E/ esot dzērājs un viņu grūti sastapt, par /pers. E/ nāvi neko neteica. Pie /pers. D/ bija /pers. E/ pase, viņš to rādīja. Bija runa, ka /pers. D/ jautāja, vai varot samaksāt naudu pārdevējam? Tad viņi izgāja laukā. Neatcerējās, vai /pers. D/ rokās bija pase vai pases kopija. To precīzi pateikt nevarot, viņam bija kaut kāds dokuments. Izteica pieņēmumu, ka tā bija pārdevēja pase. Nostiprinājuma lūguma otru eksemplāru /pers. D/ neatveda. Viņš kasē samaksāja valsts nodevu Ls 6 par nostiprinājuma lūguma sagatavošanu un paraksta apliecināšanu. Pēc tam /pers. D/ redzēja tikai pie izmeklētāja policijā. Māja atradās /adrese/, kā teikts pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajās liecībās. /pers. S/ bija kopā ar /pers. D/ atbraucis pie liecinieces. Precīzi neatcerējās, var būt, ka viņi trijatā ar pārdevēju /pers. E/ bija atbraukuši. 2007.gada maija beigās pēc nostiprinājuma lūguma izsniegšanas lieciniecei zvanīja sieviete. Viņa nosauca tēva vārdu, uzvārdu, /pers. D/ uzvārdu. Pateica, ka viņai būšot problēmas. Saprata, ka tā bija /pers. E/ meita. Liecinieces bijušais draugs uzzināja, kur viņa dzīvoja – laikam /Nosaukums/ rajonā. Brauca aprunāties, lai kaut noregulētu šo jautājumu, lai netiktu uzsākts kriminālprocess, ko īsti viņa vēlējās. Bija pie viņas aizbraukusi, var būt, ka viņa dzīvoja /Nosaukums/ rajonā. Neatcerējās, vai sievietei izsniedza kādu izrakstu no likuma. Pirkuma līgumā un nostiprinājuma lūgumā datumi atbilst īstenībai, tajos nebija atpakaļejošs datums. Izskaidroja /pers. D/ nostiprinājuma lūguma būtību, ka jāreģistrē īpašums zemesgrāmatā. Pateica, ka pēc pirkuma līguma jābūt nostiprinājuma lūgumam, lai nostiprinātu īpašuma tiesības zemesgrāmatā. Domāja, ka viņš to saprata. 2007.gada maijā lieciniecei bija tiesības apstiprināt paraksta īstumu, to reģistrēja apliecinājumu reģistrā. /datums/, sastādot nostiprinājuma lūgumu uz īpašumu /adrese/, viņa neievēroja Bāriņtiesu likuma 61.panta astoto daļu, jo apliecināja parakstu pilsoņiem, kuri nedzīvoja /adrese/(lietas 1.sēj., 129.-130., 131., 132., 162.lapa);

- liecinieka /pers. S/ (*/pers. S/*) tiesas sēdē sniegtajām un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu nolasītajām pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, ka /pers. D/, kura uzvārdu nezina, bija viņa paziņa un dzīvoja /Nosaukums/. 2006.gadā, bet datumu neatcerējās, satika viņu. Sarunas laikā /pers. D/ pateica, ka vēlējās noformēt kādu nekustamo īpašumu uz sava vārda, bet precīzi nepaskaidroja. Sacīja, ka vajadzīga notāra palīdzība. Liecinieks viņam ieteica /pers. F/ rajona /Nosaukums/ pagastā, viņas uzvārdu nezināja. Atbraukuši pie /pers. F/, abi iegāja kabinetā. /pers. D/ viņai iedeva kaut kādus dokumentus, runāja par dienu, kad varēšot atnākt noformēt nepieciešamos dokumentus par nekustamo īpašumu. Tad liecinieks un /pers. D/ devās projām. 2007.gada gadā, precīzu datumu pateikt nevarēja, piezvanīja /pers. F/ un pateica, ka /pers. D/ bija problēmas ar nekustamā īpašuma dokumentu noformēšanu. Liecinieks piezvanīja /pers. D/. Viņš paskaidroja, ka nepaguva noformēt dokumentus līdz galam, jo cilvēks bija miris. /pers. D/ neko nepateica. Liecinieks saprata, ka nomira tas cilvēks, kurš pārdeva /pers. D/ māju. Kā viņu sauca, nebija zināms. Aptuveni pēc divām nedēļām liecinieks brauca ciemos pie drauga uz /Nosaukums/, kur nejauši satika /pers. D/. Viņam pateica, ka viņš līdz galam nebija noformējis nekustamo īpašumu uz sava vārda, tad tas pāriet pēc saimnieka nāves viņa mantiniekiem un tālāk visas problēmas jārisina ar viņiem (lietas 1.sēj., 33.-34., 35.-36.lapa);
- miršanas apliecības Nr./apliecības numurs/ kopiju, ka /pers. E/, personas kods /personas kods/, miris /miršanas datums/ (lietas 1.sēj., 12.lapa);
- dzimšanas apliecības Nr./apliecības numurs/ kopiju, ka /pers. A0/ dzimusi /datums/ un viņas tēvs ir /pers. E/ (lietas 1.sēj., 13.lapa);
- laulības noslēgšanas apliecības Nr./apliecības numurs/ kopiju, ka /pers. A0/ un /pers. AA/ noslēguši laulību /datums/, pēc laulības noslēgšanas sievai piešķirts uzvārds - /pers. F/ (lietas 1.sēj., 14.lapa);
- /Nosaukums/ zemesgrāmatu nodaļas /Nosaukums/ pilsētas zemesgrāmatu nodalījuma /numurs/ norakstu, ka zemes gabala ar vienstāva dzīvojamo māju, piebūvi un četrām palīgceltnēm /adrese/, /adrese/, kadastra Nr./numurs A/, īpašnieks ir /pers. D/. /pers. AB/ īpašuma tiesība izbeigusies, pamatojoties uz 2006.gada 19.augusta pirkuma līgumu. Lēmumu zemesgrāmatu tiesnese pieņēmusi 2007.gada 31.maijā (lietas 1.sēj., 186.lapa);
- 2007.gada 3.maija nostiprinājuma lūgumu jaunas tiesības nostiprināšanai par nekustamā īpašuma /adrese A/, īpašuma tiesībām, ko parakstījuši /pers. D/ un /pers. E/ un kas saņemts /Nosaukums/ zemesgrāmatu nodaļā 2007.gada 23.maijā. Nostiprinājuma lūgumu sastādīja /Nosaukums/ pagasta bāriņtiesas priekšsēdētāja Valsts amatpersona (lietas 1.sēj., 188.lapa);
- /Nosaukums/ zemesgrāmatu nodaļas tiesnese s Valsts amatpersona 2007.gada 31.maija lēmuma datorizdruku, ka nekustamā īpašuma /adrese A/, /adrese/, kadastra Nr./numurs A/, īpašnieks ir /pers. D/. /pers. AB/ īpašuma tiesība izbeigusies, pamatojoties uz 2006.gada 19.augusta pirkuma līgumu (lietas 1.sēj., 188.lapa);
- 2009.gada 2.marta konfrontēšanas protokolu starp liecinieci /pers. J/ un aizdomās turēto /pers. D/. /pers. J/ liecināja, ka /datums/ap plkst.10:30 viņa atrada savu tēvu mirušu. Par šo faktu paziņoja /pers. D/, ar kuru tēvs pēdējā laikā draudzējās. Par tēva nāvi pateica tajā pašā dienā – 2007.gada 18.janvārī. /pers. AC/ atbildēja, ka tas tā varēja būt, jo viņš pats sen nebija redzējis liecinieces tēvu. Viņa vērsās pie /pers. D/ ar lūgumu, jo nevarēja atrast tēva pasi. Palūdza pateikt, ja zināms, kur tā bija. /pers. D/ sacīja, ka zinot, kur atradās tēva pase uz /pers. E/ vārda. Tāpēc viņš paņēma liecinieces telefona numuru, lai piezvanītu un pateiktu, kur bija pase. /pers. D/ savukārt sniedza liecības, ka neatceroties, ka /datums/pie viņa kāds pienāktu un paziņotu par /pers. E/ nāvi (lietas 1.sēj., 28.-29., 30.-31.lapa);
- 2009.gada 27.februāra konfrontēšanas protokolu starp liecinieku /pers. S/ un aizdomās turēto /pers. D/. /pers. S/ liecināja, ka 2006.gadā, precīzu laiku neatcerējās, satika paziņu /pers. D/. Viņš vērsās ar lūgumu, jo bija nepieciešama notāra palīdzība, lai noformētu nekustamo īpašumu.

Liecinieks piedāvāja /pers. D/ aiziet pie notāra Valsts amatpersona. Taču viņi negribēja gaidīt rindu, tad nolēma aizbraukt pie /Nosaukums/ pagasta notāres /pers. F/, kuras uzvārdu nezina. Abi ienāca pie viņas kabinetā, un /pers.D/ iedeva kaut kādus dokumentus. Viņš arī sarunāja, kad varēšot atbraukt un tos noformēt. 2007.gadā lieciniekam piezvanīja /pers. F/ un pateica, ka /pers. D/ bija problēmas ar dokumentu noformēšanu par nekustamo īpašumu. Liecinieks uzreiz piezvanīja /pers. D/. Viņš paskaidroja, ka cilvēks nomira un radās problēmas ar dokumentiem. Pēc divām nedēļām liecinieks aizbrauca uz /Nosaukums/, kur satika /pers. D/. Viņš pateica, ka problēmas bija ar dokumentu noformēšanu sakarā ar nekustamo īpašumu. Liecinieks paskaidroja, ja /pers. D/ līdz galam nenoformēšot dokumentus, tad nekustamais īpašums tikšot mirušā cilvēka mantiniekiem. /pers. D/ piekrita /pers. S/ liecībām par tikšanos pie /pers. F/ kabinetā, bet par sarunu ar liecinieku piekrita daļēji. Kad piezvanīja /pers. S/, viņam nekādu problēmu ar nekustamā īpašuma noformēšanu nebija. Līdz sarunai zemesgrāmata mājai /adrese/, jau bija saņemta (lietas 1.sēj., 37.-39., 40.-42.lapa);

- 2008.gada 24.aprīļa izņemšanas protokolu, ka /Nosaukums/ zemesgrāmatu nodaļā izņemts /datums/pirkuma līgums par nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, pārdošanu (lietas 1.sēj., 45.lapa);;
- 2008.gada 3.janvāra izņemšanas protokolu, ka /Nosaukums/pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs C/lietas izņemts 2007.gada 3.maija nostiprinājuma lūgums jaunas tiesības nostiprināšanai /numurs/, kas sastādīts/Nosaukums/pagasta bāriņtiesā (lietas 1.sēj., 47.-48.lapa);
- 2008.gada 29.jūlija rokraksta ekspertīzes atzinumu Nr.08-932, ka parakstu 2006.gada 19.augusta pirkuma līguma trijos eksemplāros sadaļā "Pārdevējs" izpildījis /pers. E/. Savukārt parakstu /pers. E/ vārdā 2007.gada 3.maija nostiprinājuma lūgumā jaunas tiesības nostiprināšanai, kas ieregistrēts /Nosaukums/ pagasta bāriņtiesā ar /numurs/, nav izpildījis pats /pers. E/, bet gan kāda cita persona, to atdarinot (lietas 1.sēj., 66.-68.lapa);
- /datums/konfrontēšanas protokolu starp aizdomās turētajiem /pers. D/ un /pers. F/. /pers. F/ liecināja, ka 2006.gada augustā /pers. S/ palūdza noformēt /pers. D/ mājas /Nosaukums/ pirkšanas – pārdošanas līgumu. 2007.gada maijā viņa, pildot /Nosaukums/ pagasta bāriņtiesas priekšsēdētājas pienākumus, noformēja iesniegumu zemesgrāmatai. /pers. D/ minētās liecības apstiprināja. /pers. F/ tālāk liecināja, ka viņa izskaidroja /pers. D/ par mājas pārdevēja klātbūtnes nepieciešamību, noformējot iesniegumu zemesgrāmatai. /pers. AC/ palūdza atdot šo dokumentu bez pārdevēja paraksta, ko viņa arī izdarīja. /pers. D/ sniedza liecības, ka viņš neatcerējās par pārdevēja parakstu iesniegumā zemesgrāmatai, jo tam nepievērsa uzmanību un nebija jurists. Viņš nelūdza izsniegt dokumentu bez paraksta. Kādu viņš to saņēma no /pers. F/, tādu arī iesniedza zemesgrāmatai. Pārdevēja parakstu nelika, un kas to izdarīja, nezina. /pers. F/ liecināja, ka viņa ierakstīja iesniegumā zemesgrāmatai, ka /pers. D/ faktiski dzīvoja /Nosaukums/ pagasta teritorijā, jo ne viņš, ne arī pārdevējs /pers. E/ nebija deklarēti /Nosaukums/ pagastā. Gan /pers. F/, gan /pers. D/ apstiprināja, ka nekāda atlīdzība nebija dota, bet /pers. D/ samaksāja 6 Ls par dokumentu noformēšanu un /pers. F/ to izdarīja pēc paziņas lūguma (lietas 1.sēj., 109.-110., 111.-112.lapa);
- lietiskajiem pierādījumiem: 2007.gada 3.maija nostiprinājuma lūgumu jaunas tiesības nostiprināšanai par nekustamā īpašuma /adrese A/, īpašuma tiesībām, trīs 2006.gada 19.augusta pirkuma līguma eksemplāriem par nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, pārdošanu (lietas 1.sēj., 7.lapa);
- Valsts zemes dienesta Latgales reģionālās nodaļas 2015.gada 30.oktobra izziņu Nr.9-04/494976-1/1, ka nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, kadastrālā vērtība 2007.gada 23.maijā bija 1311 Ls jeb 1865,38 EUR (lietas 2.sēj., 30.lapa);

- 2009.gada 20.marta prokurora priekšrakstu par sodu, ka /pers. R/ kā valsts amatpersona izdarīja dokumenta viltošanu un apzinātu viltota dokumenta izsniegšanu. Viņa, būdama /Nosaukums/ bāriņtiesas priekšsēdētāja, /datums/apmēram plkst.12:00 /adrese/– /Nosaukums/ pagasta padomes dienesta telpās, pretēji Bāriņtiesu likuma 61.panta pirmās daļas 5. un 8.punkta prasībām, ka bāriņtiesa savā darbības teritorijā veic šādus uzdevumus: apliecina parakstu uz nostiprinājuma lūguma zemesgrāmatai (Zemesgrāmatu likuma 60.pants), ja viens no līdzējiem dzīvo attiecīgās bāriņtiesas darbības teritorijā, un apliecina attiecīgās bāriņtiesas darbības teritorijas iedzīvotāja paraksta īstumu uz dokumentiem, nostiprinājuma lūgumā jaunas tiesības nostiprināšanai apzināti norādīja nepatiesas ziņas par personas, kuras labā taisāms nostiprinājums, - /pers. D/ dzīvesvietu – /adrese/ciems, un bez nostiprinājuma lūdzēja /pers. E/ klātbūtnes apstiprināja viņa paraksta īstenumu. /pers. R/ ar savām darbībām izdarīja Krimināllikuma 327.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu, par ko sodīta ar naudas sodu 2 (divu) minimālo mēnešalgu (360 Ls) apmērā (lietas 2.sēj., 31.lapa);

- laulības apliecības Nr./apliecības numurs/ kopiju, ka /pers. F/ un /pers. AD/ noslēguši laulību /datums/, pēc laulības noslēgšanas sievai piešķirts uzvārds - /pers. F/ (lietas 2.sēj., 32.lapa).

Saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4. un 6.pantu tiesa pārrēķinājusi apsūdzībā un kompensācijā ietvertās naudas summas latos uz *euro* pēc oficiālā kursa (EUR 1 ir Ls 0,702804).

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina. Tā kā lietas iztiesāšana tika turpināta atbilstoši Kriminālprocesa likuma 465.pantam apsūdzētā prombūtnē (*in absentia*), tad atbilstoši Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktam tiesas sēdē nolasītas viņa pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības. Aizdomās turētā statusā /pers. D/ 2007.gada 27.decembrī liecināja, ka iegādājās māju un zemes gabalu /adrese/. Bet tur viņš nedzīvoja. Iepriekšējā gadā kaimiņš /pers. E/ piedāvāja nopirkt viņa māju un zemi /adrese/. Apsūdzētais nolēma to iegādāties, viņi vienojās par naudas summu 3000 Ls. Tā kā mājas un zemes kadastra vērtība bija 1500 Ls, /pers. D/ zināja, ka pirkšanas – pārdošanas darījumu varēja veikt tikai /Nosaukums/ pie notāra. 2006.gada 19.augustā apsūdzētais un /pers. E/ atbrauca uz /Nosaukums/, notāra kantori, bet notārs bija atvaļinājumā. Viens vīrietis pateica, ka darījumu var veikt /Nosaukums/ pagastā. Apsūdzētais un /pers. E/ tad devās uz šo pagastu. Tur sieviete vārdā /pers. F/ pateica, ka var veikt šo darījumu. Viņa abu klātbūtnē sastādīja līgumu par pārdošanu vairākos eksemplāros. Pēc līguma parakstīšanas apsūdzētais atdeva /pers. E/ naudu /pers. F/ klātbūtnē. Viņa pateica, lai ierakstītu īpašumu zemesgrāmatā, /pers. D/ jāuzrāda izziņa no /Nosaukums/ domes. Kad to apsūdzētais atvedīšot, tad /pers. F/ iedošot dokumentus zemesgrāmatai. Nezināja, kādi dokumenti bija nepieciešami, jo apsūdzētais neesot jurists. 2007.gada maijā viņš nolēma pabeigt īpašuma /adrese/ dokumentu kārtošanu. Izņēma izziņu un viens pats aizbrauca uz /Nosaukums/ pie /pers. F/. To, ka tajā brīdī /pers. E/ bija miris, apsūdzētais nezināja. Viņš atdeva /pers. F/ izziņu, samaksāja skaidrā aptuveni 30 Ls, un viņa atdeva dokumentus zemesgrāmatai. Apsūdzētais tos gandrīz uzreiz iesniedza zemesgrāmatas nodaļā, kur noformēja īpašumu uz viņa vārda. Apsūdzētais nekad nebija dzīvojis /Nosaukums/ pagastā, ar /pers. F/ iepriekš nebija pazīstams. Viņam bija divi pirkšanas – pārdošanas līguma eksemplāri, ko labprātīgi izsniedza izmeklētājam. Kas parakstījies /pers. F/ izsniegtajā dokumentā /pers. E/ vietā, apsūdzētajam nav zināms. Viņš pats parakstījās tajā /pers. F/ klātbūtnē. Apsūdzētā statusā /pers. D/ liecināja, ka 2007.gada 23.maijā aiznesa nostiprinājuma lūgumu un personīgi iesniedza /Nosaukums/zemesgrāmatu nodaļā. Nezināja, ka tajā bija viltots /pers. E/ paraksts. Bija pārliecināts, ka /pers. F/ visus nepieciešamos dokumentus īpašuma reģistrēšanai zemesgrāmatā bija pienācīgi noformējusi (lietas 1.sēj., 100.-101., 102.-103., 190.lapa)

Pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzētā /pers. D/ darbības pareizi kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 275.panta otro daļu kā viltota dokumenta, kas piešķir tiesības, izmantošana, kas izdarīta mantkārīgā nolūkā un radīja būtisku kaitējumu ar likumu aizsargātajām personas tiesībām un interesēm. Viņš ar tiešu nodomu /Nosaukums/zemesgrāmatu nodaļā iesniedza nostiprinājuma lūgumu ar viltotu pārdevēja /pers. E/ parakstu, lai nostiprinātu jaunu nekustamā īpašuma tiesību uz sava vārda. /pers. AE/ to izdarīja mantkārīgā nolūkā, jo vēlējās iegūt sev mantisku labumu: māju un zemesgabalu /adrese/. Apsūdzētais ar savām darbībām apdraudēja pārvaldības kārtību, konkrēti – oficiālās dokumentācijas lietvedības noteikto kārtību. Atbildība par viltota dokumenta izmantošanu iestājas neatkarīgi no tā, vai to viltojis pats uzrādītājs vai cita persona. Pie tam /pers. D/ radīja būtisku kaitējumu, jo noziedzīgā nodarījuma rezultātā ne vien nodarīts ievērojams materiālais zaudējums nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības 1311 LVL jeb 1865,38 EUR apmērā, kas pārsniedz piecu Latvijas Republikā noteikto mēnešalgu kopsummu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī (120 Ls x 5=600 Ls), bet arī apdraudētas ar likumu aizsargātās intereses un tiesības. /pers. E/ meitai un mantiniecei pēc viņa nāves - /pers. H/ tika liegtas tiesības pieņemt tēva mantojumu.

Saskaņā ar Dokumentu juridiskā spēka likuma 4.panta pirmo daļu, lai dokumentam būtu juridisks spēks, tajā iekļauj šādus rekvizītus: 1) dokumenta autoru nosaukumu; 2) dokumenta datumu; 3) parakstu. Nostiprinājuma lūgumā jaunas tiesības nostiprināšanai bija norādīti tā autori: īpašnieks /pers. E/ un persona, kuras labā taisāms nostiprinājums, - /pers. D/. Tas bija sastādīts /datums/, un to apliecināja /Nosaukums/pagasta bāriņtiesas priekšsēdētāja Valsts amatpersona. Nostiprinājuma lūgumā bija abu nostiprinājuma lūdzēju /pers. E/ un /pers. D/ paraksti. Pie tam nostiprinājuma lūgums bija par pamatu, lai /pers. D/ pēc tā iesniegšanas zemesgrāmatā iegūtu īpašuma tiesības mājai un zemesgabalam /adrese/. Tādējādi /datums/ zemesgrāmatu nodaļas tiesnese pieņēma lēmumu par īpašuma tiesību nostiprināšanu tieši /pers. D/. Līdz ar to nostiprinājuma lūgums ir dokuments gan Dokumentu juridiskā spēka likuma 4.panta pirmās daļas, gan arī Krimināllikuma 275.panta otrās daļas izpratnē.

Tiesa uzskata, ka tiesas sēdē sniegtās cietušās /pers. H/ un liecinieku /pers. J/, /pers. K/, /pers. R/ un /pers. S/ liecības ir konsekventas un patiesas, tās nav pamata apšaubīt, jo liecības apstiprinās kā savstarpēji, tā arī ar krimināllietas materiāliem. Apsūdzētā/pers. AF/ vaina pierādīta ar iepriekš minētajām liecībām un aprakstītajiem pierādījumiem, to kopumā un savstarpējā saistībā.

Tiesai nav šaubu, ka apsūdzētais izdarīja viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu. Tas pierādīts ar 2008.gada 3.janvāra izņemšanas protokolu, k a /Nosaukums/ zemesgrāmatu nodaļā izņemts 2007.gada 3.maija nostiprinājuma lūgums jaunas tiesības nostiprināšanai /numurs/, kas sastādīts /Nosaukums/ pagasta bāriņtiesā. Atbilstoši rokraksta ekspertīzes atzinumam Nr.08-932 tajā parakstu /pers. E/ vārdā nav izpildījis pats /pers. E/, bet gan kāda cita persona, to atdarinot. Arī 2008.gada 24.aprīļa izņemšanas protokols apliecina, ka /Nosaukums/ zemesgrāmatu nodaļā izņemts 2006.gada 19.augusta pirkuma līgums par nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, pārdošanu. Minēto apstiprina lietiskie pierādījumi: 2007.gada 3.maija nostiprinājuma lūgums jaunas tiesības nostiprināšanai par nekustamā īpašuma /adrese A/, īpašuma tiesībām un trīs 2006.gada 19.augusta pirkuma līguma eksemplāriem par nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, pārdošanu. Pie tam /Nosaukums/ zemesgrāmatu nodaļas tiesnese s Valsts amatpersona 2007.gada 31.maija lēmuma datorizdruka un /Nosaukums/ zemesgrāmatu nodaļas /Nosaukums/ pilsētas zemesgrāmatu nodalījuma /numurs/ noraksts pierāda, ka nekustamā īpašuma /adrese A/, /adrese/, kadastra Nr./numurs A/, īpašnieks ir /pers. D/, bet /pers. E/ īpašuma tiesība izbeigusies, pamatojoties uz 2006.gada 19.augusta pirkuma līgumu.

Valsts zemes dienesta Latgales reģionālās nodaļas 2015.gada 30.oktobra izziņa apliecina, ka nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, kadastrālā vērtība 2007.gada 23.maijā bija 1311 Ls un pārsniedza tai laikā noteikto piecu mēnešalgu kopsummu.

Cietusī /pers. H/ liecināja, ka, kārtojot pēc tēva /pers. E/ nāves mantojuma lietu, apstrīdēja /datums/parakstīto nostiprinājuma lūgumu. /datums/tēvs bija nomiris un nevarēja to parakstīt. Šajā dienā māsas /pers. J/ un /pers. K/ viņu atrada mirušu. Nekustamajam īpašumam /adrese/, bija cits īpašnieks /pers. D/. Pirkuma līgumu cietusī nebija redzējusi, viņai nekas nebija zināms par mājas pirkšanu un pārdošanu, bet tēvam bija ideja mainīt māju. Miršanas apliecības kopija pierāda, ka /pers. E/ miris /miršanas datums/. Savukārt dzimšanas apliecības laulības noslēgšanas kopijas apliecina, ka /pers. A0/ tēvs bija /pers. E/ un pēc laulības noslēgšanas viņai piešķirts uzvārds – /pers. H/.

Liecinieces/pers. AG/ liecības apstiprina, ka tēvs /pers. E/ bija apmainījis māju /adrese/ pret māju /adrese/. /adrese/, bija lielāka, istabas labāk iekārtotas, bija šķūņi. Mājā /adrese/ - mazākas istabas, viens šķūnis, tā bija vecāka, izskats sliktāks, nesakopta, stāvēja uz viena sāna. 2006.gada jūnijā lieciniece uzzināja, ka tēvs dzīvoja /adrese B/, kas piederēja /pers. D/. Viņš bija pierunājis tēvu samainīties ar māju /adrese/, kur sāka dzīvot /pers. D/. 2007.gada 18.janvārī lieciniece ieraudzīja /pers. D/, kuram paprasīja par tēva pases atrašanās vietu un pateica, ka tēvs ir miris, pakāries. /pers. D/ atbildēja, ka tā arī domājis. To apstiprina arī liecinieces /pers. K/ liecības, ka /datums/pēc tēva līķa atrašanas /pers. D/ prasīja, kas bija noticis. Viņa un māsa /pers. J/ atbildēja, ka atrada tēvu. /pers. D/ sacīja, ka viņš tā arī domājis, ka kaut kas noticis, jo tēvs sen nebija redzēts. 2006.gada vasarā lieciniecei bija piezvanījusi māsa /pers. H/, ka tēvs nolēmis mainīt māju. /adrese/, bija pussabrukusi, bet mājai /adrese/, bija labāks stāvoklis.

Liecinieces/pers. AH/ liecības pierāda, ka /pers. D/ viņu palūdza sagatavot nostiprinājuma lūgumu bez /pers. E/ klātbūtnes, bet par viņa nāvi neko nepateica. /pers. R/ sagatavoja nostiprinājuma lūgumu, ierakstot abus divus: pircēju un pārdevēju. /pers. D/ savā vietā parakstījās, un lieciniece parakstījās savā vietā. Abus nostiprinājuma lūguma eksemplārus iedeva /pers. D/ un palūdza tos aizvest /pers. E/, lai viņš parakstītos, un otru eksemplāru atvestu viņai. Nostiprinājuma lūgumā pie paraksta apliecināšanas ierakstīja /pers. D/ adresi: /adrese/. Pateica, ka pēc likuma to nevarot darīt, ja viņš ir ar mieru, tad varot ierakstīt, ka viņš faktiski dzīvojot /Nosaukums/ pagastā. /pers. D/ tam piekrita. /pers. R/ saprata, ka pārkāpa Bāriņtiesu likumā noteikto. Viņai bija jāpārliecinās Iedzīvotāju reģistra datu bāzē par /pers. E/ nāvi, bet to neizdarīja. Šīs liecības ir pierādītas arī ar 2009.gada 20.marta prokurora priekšrakstu par sodu, ka /pers. R/ kā valsts amatpersona izdarīja dokumenta viltošanu un apzinātu viltota dokumenta izsniegšanu, proti, Krimināllikuma 327.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 125.panta pirmās daļas 2.punktam bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādītiem uzskatāmi ar spēkā stājušos tiesas spriedumu vai prokurora priekšrakstu par sodu citā kriminālprocesā konstatēti fakti. Savukārt laulības apliecības kopija apstiprina, ka /pers. F/ pēc laulības noslēgšanas piešķirts uzvārds – /pers. F/.

Saskaņā ar liecinieka /pers. S/ sniegtajām liecībām 2007.gadā pēc /pers. F/ telefona zvana par problēmām ar nekustamā īpašuma dokumentu noformēšanu viņš piezvanīja /pers. D/. Tas paskaidroja, ka nepaguva noformēt dokumentus līdz galam, jo cilvēks bija miris. Liecinieks saprata, ka nomira tas cilvēks, kurš pārdeva /pers. D/ māju.

Konfrontēšanā ar aizdomās turēto /pers. D/ lieciniece /pers. J/ apstiprināja savas liecības, ka /datums/ap plkst.10:30 viņa atrada savu tēvu mirušu un par to paziņoja /pers. D/. Bet viņš pateica, ka neatceroties, ka /datums/pie viņa kāds pienāktu un paziņotu par /pers. E/ nāvi.

Konfrontēšanas protokolā starp liecinieku /pers. S/ un aizdomās turēto /pers. D/ norādīts, ka liecinieks paskaidroja, ja /pers. D/ līdz galam nenoformēšot dokumentus, tad nekustamais īpašums tikšot mirušā cilvēka mantiniekiem. /pers. AC/ liecināja, ka viņam nekādu problēmu ar nekustamā īpašuma noformēšanu nebija un līdz sarunai ar /pers. S/ zemesgrāmata mājai /adrese/, jau bija saņemta.

Konfrontēšanas protokolā /pers. F/ liecināja, ka viņa izskaidroja /pers. D/ par mājas pārdevēja klātbūtnes nepieciešamību, noformējot iesniegumu zemesgrāmatai. /pers. AC/ palūdza atdot šo dokumentu bez pārdevēja paraksta, ko viņa arī izdarīja. /pers. D/ sniedza liecības, ka viņš neatcerējās par pārdevēja parakstu iesniegumā zemesgrāmatai, jo tam nepievērsa uzmanību un nebija jurists. Viņš nelūdza izsniegt dokumentu bez paraksta. Kādu viņš to saņēma no /pers. F/, tādu arī iesniedza zemesgrāmatai.

No /pers. H/, /pers. J/ un /pers. K/ liecībām tiesa secina, ka apsūdzētajam /pers. D/ bija vēlme iegūt īpašumā /pers. E/ māju /adrese/, kas bija labākā stāvoklī nekā māja /adrese/, kas piederēja /pers. D/. Ar šīm liecībām ir pierādīts /pers. D/ mantkārīgais nolūks, izmantojot viltotu nostiprinājuma lūgumu. Pie tam /pers. J/ un /pers. K/ apliecināja, ka /datums/paziņoja /pers. D/ par tēva nāvi un viņš to apstiprināja, ka tā arī domājis. Arī liecinieka /pers. S/ liecības pierāda, ka apsūdzētais zināja par pārdevēja nāvi, jo pats /pers. D/ telefoniski pateica par dokumentu nenoformēšanu līdz galam /pers. E/ nāves dēļ. Liecinieces/pers. AH/ liecības apstiprina, ka viņa izsniedza nostiprinājuma lūgumu bez pārdevēja /pers. E/ paraksta un nepārliecinājās Iedzīvotāju reģistra datu bāzē par viņa nāvi. /pers. J/, /pers. S/ un /pers. R/ savas liecības konsekventi atkārtoja arī konfrontēšanas laikā ar /pers. D/, bet viņš tām nepiekrita. Tādējādi paša /pers. D/ liecības, ka 2007.gada maijā, saņemot nostiprinājuma lūgumu /Nosaukums/ pagasta bāriņtiesā, nezināja par /pers. E/ nāvi, ir pretrunā ar minēto liecinieku teikto un neatbilst patiesībai.

Tiesa šīs /pers. D/ liecības vērtē kā mēģinājumu atvieglot savu stāvokli nolūkā izvairīties no krimināltatbildības un soda. Tiesa netic viņa apgalvojumiem, ka nezināja par /pers. E/ nāvi /datums/, kad saņēma /Nosaukums/ pagasta bāriņtiesā nostiprinājuma lūgumu bez viņa paraksta. /pers. D/ par tēva nāvi paziņoja /pers. J/ /datums/ap plkst.10:30. Tādējādi tiesai ir pamats secināt, ka apsūdzētais apzināti iesniedza zemesgrāmatu nodaļā nostiprinājuma lūgumu ar viltotu /pers. E/ parakstu, lai iegūtu sev nekustamā īpašuma tiesības.

Tiesas ieskatā, /pers. D/ bija laiks izdomāt viņam labvēlīgu versiju, ka nezināja par mājas un zemesgabala pārdevēja /pers. E/ nāvi, lai attaisnotu savas pretlikumīgās darbības, izmantojot viltotu dokumentu. Līdz ar to /pers. D/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības nav patiesas.

Apkopojot iepriekš aprakstīto, tiesa secina, ka apsūdzētais /pers. D/, noliedzot savu vainu un sniedzot liecības, kas ir pretrunā ar noziedzīga nodarījuma faktiskajiem apstākļiem, mēģina izvairīties no krimināltatbildības un soda. Neatzīstot, ka rīkojies prettiesiski, apsūdzētais vēlas panākt viņam labvēlīgu rezultātu lietā. Taču tiesa, izvērtējusi tiesas sēdē iegūtos pierādījumus, ir nonākusi pie pārliecības, ka apsūdzētā /pers. D/ vaina Krimināllikuma 275.panta otrajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta. Apsūdzētā izvirzītā versija, tiesas ieskatā, ir savdabīga aizstāvības pozīcija nolūkā atvieglot savu stāvokli, izvairīties no krimināltatbildības un soda par izdarīto. /pers. D/ liecinātais ir pretrunā ar noziedzīga nodarījumu faktiskajiem apstākļiem un tiesas sēdē iegūtajiem pierādījumiem.

Tiesa atzīst, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 124.panta piektajai daļai tiesas izmeklēšanā iegūtie pierādījumi izslēdz jebkādas saprātīgas šaubas par apsūdzētā /pers. D/ vainu viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Nosakot sodu apsūdzētajam /pers. D/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību. Viņš izdarīja mazāk smagu noziegumu, radot būtisku kaitējumu ar likumu aizsargātām cietušās interesēm un tiesībām. Apsūdzētais /pers. D/ iepriekš nav kriminālsodīts (lietas 1.sēj., 120.-121.lapa), nav administratīvi sodīts (lietas 1.sēj., 122.lapa), psihiatra un narkologa uzskaitē nav (lietas 127.lapa), algotu darbu nestrādā (lietas 1.sēj., 100-101.lapa).

Valsts probācijas dienesta izvērtēšanas ziņojumā par /pers. D/ minēts, ka viņš 2006.gadā uzsācis kopdzīvi ar /pers. AJ/ un ir kopīga meita /pers. Z/. Vēl ir otra meita /pers. V/, kas dzīvo ar māti. /pers. D/ ir gādīgs un uzmanīgs tēvs, kas rūpējas par abām meitām. Viņš ieguvis vidējo izglītību /Nosaukums/ vidusskolā, bet /Nosaukums/ – autovadītāja kvalifikāciju. Algotu darbu nav strādājis, nav reģistrējies Nodarbinātības valsts aģentūrā. /pers. D/ vaļasprieks un peļņas avots ir šķirnes zirgu, lopu audzēšana, pārdošana un citu preču tirdzniecība. Viņš ienākumus mēnesī neuzskaita, kredītsaistību nav. Draugu un paziņu lokā sodītu personu nav. Viņš var būt agresīvs, nemierīgs, neiecietīgs. Pats atzīst, ka uz konfliktiem nav tendēts, taču kaitina netaisnība, meli, kā rezultātā var rīkoties impulsīvi. Citi informācijas avoti /pers. D/ raksturo kā mierīgu, pieklājīgu, labsirdīgu, izpalīdzīgu un atsaucīgu, ar labām uzvedības manierēm. Ar kaimiņiem draudzīgas attiecības, konfliktu nav. No iedzīvotāju puses bijušas neoficiālas sūdzības par personu piekrāpšanu (lopu iepirkšana, parādu neatdošana) (lietas 1.sēj., 202.-206., 218.-222.lapa).

Turklāt tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar Krimināllikuma 47.un 48.pantu apsūdzētajam /pers. D/ atbildību mīkstinošu un pastiprinošu apstākļu nav. Tiesas ieskatā, nav pamata atbilstoši Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktam par atbildību pastiprinošu apstākli atzīt noziedzīga nodarījuma izdarīšanu mantkārīgu tieksmju dēļ, jo tas nav inkriminēts /pers. D/ izvirzītajā apsūdzībā. Pie tam mantkārīgais nolūks ir jau ietverts Krimināllikuma 275.panta otrajā daļā kā noziedzīga nodarījuma sastāva pazīme.

Krimināllikuma 35.pantā paredzēto soda mērķu sasniegšanai, proti, lai aizsargātu sabiedrības drošību, personu sodītu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un panāktu, lai viņš pildītu likumus un atturētos no turpmākas noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, /pers. D/ piemērojams reāls sods.

Tā kā apsūdzētais /pers. D/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, nav atbildību mīkstinošu apstākļu, par izvairīšanos no tiesas ir piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums un ir izsludināts starptautiskajā meklēšanā, tiesa uzskata, ka viņam piemērojams bargākais sods - brīvības atņemšana.

Piespiedu darbs /pers. D/ nav piemērojams, jo viņš ir izbraucis no Latvijas Republikas un nolūkā izvairīties no tiesas slēpjas ārzemēs, iespējams, /adrese/. Tāpēc šī soda izpilde būtu apgrūtināta vai neiespējama.

/pers. D/ nav nosakāms minētā panta sankcijā paredzētais vieglākais sods – naudas sods, jo lietā nav ziņu par apsūdzētā iespējām to samaksāt likumā noteiktajā piecu minimālo mēnešalgu apmērā par mazāk smaga nozieguma izdarīšanu. Viņam nav oficiālu ienākumi. Turklāt apsūdzētajam apgādībā ir divas meitas, kuru uzturēšanai nepieciešami līdzekļi. Līdz ar to tiesa secina, ka šo iemeslu dēļ likumā noteiktajā laikā nebūs nodrošināta iespēja naudas soda samaksai.

Nosakot brīvības atņemšanas termiņu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam nav atbildību pastiprinošu apstākļu, iepriekš nav nedz kriminālsodīts, nedz arī administratīvi sodīts, nav iegūtas citas negatīvas ziņas par personību. Līdz ar to soda termiņš piespriežams tuvāk likumā noteiktajai minimālajai sankcijas robežai.

Ar 2012.gada 13.decembra likumu „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī, Krimināllikuma 275.panta otrās daļas sankcijā ir samazināts brīvības atņemšanas soda termiņš no četriem līdz trim gadiem. Atbilstoši minētā likuma Pārejas noteikumu 6.punktam, ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu. Tādējādi tiesai ir pamats apsūdzētajam /pers. D/ piemērot Krimināllikuma labvēlīgos nosacījumus.

Tiesas sēdē cietusī /pers. H/ un viņas pārstāve uzturēja kaitējuma kompensācijas pieteikumu par mantiskā zaudējuma 10 437,26 Ls jeb 14 850,88 EUR apmērā un morālā kaitējuma 3000 Ls jeb 4268,62 EUR apmērā, kopā 19 119,50 EUR, piedziņu, lūdzot šo summu piedzīt no apsūdzētā /pers. D/. Kompensācijas pieteikumu par materiālo zaudējumu apsūdzētais neatzina.

Cietusī uzskata, ka viņai nodarīts šāds mantiskais zaudējums:

- izdevumi par maksas juridisko palīdzību, lai nodrošinātu savu likumīgo tiesību un interešu aizsardzību pirmstiesas izmeklēšanā un tiesā – advokātes Valsts amatpersona darba samaksa pirmstiesas kriminālprocesā 121 Ls jeb 172,17 EUR;
- pasta izdevumi – ierakstītas vēstules kriminālprocesa ietvaros 1,54 Ls jeb 2,19 EUR;
- izdevumi par advokāta juridiskās palīdzības sniegšanu un pārstāvību tiesā 225 Ls jeb 320,15 EUR;
- notāra izdevumi par pieteikumu – 26,20 Ls jeb 37,28 EUR;
- ceļa izdevumi 23.04.2010. – 22,86 Ls jeb 32,53 EUR;

- neiegūtā peļņa – 10 000 Ls jeb 14 228,72 EUR;
- ceļa izdevumi 19.10.2010. – 14,98 Ls jeb 21,31 EUR;
- ceļa izdevumi 14.02.2011. – 25,68 Ls jeb 36,54 EUR.

Cietusī pieteikusi arī morālā kaitējuma kompensāciju 3000 Ls jeb 4268,62 EUR apmērā, jo /pers. D/ liedza izmantot likumā noteiktās tiesības iegūt mantojumu sakarā ar tēva nāvi, tādejādi ierobežojot Satversmes 105.pantā noteiktās tiesības uz īpašumu. Turklāt cietušajai kā neatraidāmajai mantiniecei bija ierobežotas Civillikumā noteiktās tiesības mantot, kā arī brīvi rīkoties ar savu īpašumu, ko varētu iegūt mantošanas ceļā. Morālas ciešanas sagādā kriminālprocess, jo ilgā laika posmā nācās cīnīties par savām tiesībām, iesaistot tiesībsargājošās institūcijas, ierodoties pie procesa virzītājiem gan pirmstiesas procesā, gan tiesā, sniedzot liecības. Tas liek cietušajai atcerēties tēva nāvi, kas ir smags morāls pārdzīvojums. Viņai nav iespējas stāties mantojuma tiesībās un saņemt mantojuma apliecību, jo apsūdzētā prettiesisku darbību dēļ mantojums nonācis šīs personas īpašumā.

Kompensācijas pieteikumam pievienotas zvērinātas advokātes Valsts amatpersona izsniegtas sešas kvītis par juridisko palīdzību 121 Ls jeb 172,17 EUR kopsummā (lietas 1.sēj., 214.lapa), zvērinātas advokātes Valsts amatpersona trīs kvīts par pārstāvību kriminālprocesā 225 Ls jeb 320,15 EUR kopsummā (lietas 1.sēj., 214.lapa, 2.sēj., 20.lapa), VAS "Latvijas Pasts" divas kvītis un čeki 1,54 Ls jeb 2,19 EUR kopsummā, zvērinātas notāres Valsts amatpersona kvīts par mantojuma iesniegumu 26,20 Ls jeb 37,28 EUR apmērā (lietas 1.sēj., 216.lapa), AS "/Nosaukums/" trīs čeki par ceļa izdevumiem 23.04.2010. – 22,86 Ls jeb 32,53 EUR, 19.10.2010. – 14,98 Ls jeb 21,31 EUR; 14.02.2011. – 25,68 Ls jeb 36,54 EUR (lietas 1.sēj., 217.lapa, 2.sēj. 20.lapa).

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Tiesa ir pārliecinājusies par apsūdzētā vainu viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tāpēc atbilstoši Kriminālprocesa likuma 350.panta prasībām kompensācijas pieteikums par materiālo zaudējumu pēc būtības atzīstams par pamatotu.

Pārbaudījusi kompensācijas pieteikumā norādītā kaitējuma pamatotību un apmēru, noklausījusies cietušās liecības un viņas pārstāves viedokli, prokurora un aizstāvja viedokli, tiesa uzskata, ka cietušās kompensācijas pieteikums par mantisko zaudējumu apmierināms daļā par zvērinātu advokāšu juridisko palīdzību 121 Ls + 225 Ls jeb 172,17 EUR + 320,15 EUR (346 Ls jeb 492,32 EUR kopsummā), par ceļa izdevumiem nokļūšanai uz tiesas sēdēm 23.04.2010., 19.10.2010., 14.02.2011. – 22,86 Ls + 14,98 Ls + 25,68 Ls jeb 32,53 EUR+ 21,31 EUR+36,54 EUR (63,52 Ls jeb 90,38 EUR). Pārējā daļā materiālā zaudējuma kompensācija par neiegūto peļņu 10 000 Ls jeb 14 228,72 EUR apmērā, pasta izdevumiem 1,54 Ls jeb 2,19 EUR apmērā un notāra izdevumiem par mantojuma iesniegumu 26,20 Ls jeb 37,28 EUR apmērā nav nosakāma. Savukārt kompensācijas pieteikums daļā par morālā kaitējuma kompensācijas 3000 Ls jeb 4268,62 EUR apmērā piedzīšanu ir noraidāms.

Cietusī ar lietas materiāliem pievienotajām zvērinātu advokāšu kvītīm par juridiskās palīdzības sniegšanu 346 Ls jeb 492,32 EUR apmērā ir pierādījusi mantisko zaudējumu minētajā apmērā. Šie izdevumi ir cēloņsakarībā ar apsūdzētā prettiesiskajām darbībām. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 108.panta pirmo daļu cietušais savu tiesību pilnīgai realizācijai var uzaicināt advokātu juridiskās palīdzības sniegšanai. Minētie izdevumi piedzenami no apsūdzētā, jo noziedzīga nodarījuma rezultātā cietušajai bija nepieciešama divu advokāšu juridiskā palīdzība un radīja mantiskos zaudējumus. Turklāt arī AS "/Nosaukums/" trīs čeki par degvielas iegādi 63,52 Ls jeb 90,38 EUR apmērā apstiprina cietušajai radīto mantisko zaudējumu, jo viņa apsūdzētā izdarīto prettiesisko darbību dēļ bija spiesta braukt uz tiesas sēdēm un šie izdevumi ir tiešā cēloņsakarībā ar apsūdzētā rīcību. Turklāt atbilstoši Kriminālprocesa 367.panta pirmās daļas 1.punktam procesuālie izdevumi ir summas, ko izmaksā lieciniekiem, cietušajiem, ekspertiem, revidentiem, speciālistiem, tulkiem un citām procesā iesaistītajām personām, lai segtu ceļa izdevumus, kas saistīti ar ierašanos procesuālās darbības izdarīšanas vietā un atgriešanos dzīvesvietā, un maksu par naktsmītni.

Tiesas ieskatā, nav nosakāma mantiskā zaudējuma kompensācija par cietušās neiegūto peļņu 10 000 Ls jeb 14 228,72 EUR apmērā, jo lietā nav iesniegti rakstveida dokumenti par nekustamā īpašuma /adrese/, /Nosaukums/, tirgus vērtību noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā 2007.gada 23.maijā. Pie tam nav arī neviena pierādījuma, ka cietusī tajā brīdī vēlējās veikt tēva mājas un palīgēku pārdošanas darījumu par šādu summu. Turklāt nekustamā īpašuma kadastrālā vērtība noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī bija 1311 Ls jeb 1865,38 EUR. Savukārt nav nosakāma kompensācija arī par pasta izdevumiem 1,54 Ls jeb 2,19 EUR apmērā un par mantojuma iesniegumu pie notāra 26,20 Ls jeb 37,28 EUR apmērā, jo cietusī aktīvi realizēja savas tiesības, nosūtot sūdzības prokuratūrai, un vēlējās stāties mantojuma tiesībās neatkarīgi no apsūdzētā darbībām un kriminālprocesa. Tādējādi šie mantiskie zaudējumi nav cēloņsakarībā ar apsūdzētā rīcību.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 350.panta trešajai daļai, ja cietušais uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināts viss radītais kaitējums, viņam ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā.

Nosakot cietušās tiesības uz morālā kaitējuma kompensāciju un tās apmēru, tiesa ņem vērā Kriminālprocesa likuma 351., 352.panta, kā arī Civillikuma 1635.panta prasības.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu cietušajai kompensācijas pieteikumā jāpamato mantiskā zaudējuma pieprasītās kompensācijas apmēru, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām – tikai jānorāda. Cietusī, ievērojot, ka apsūdzētais liedza viņai kā neatraidāmajai mantiniecei mantot tēva īpašumu, novērtēja morālo kaitējumu 3000 Ls jeb 4268,62 EUR apmērā. Tomēr saskaņā ar iepriekš minētā likuma 352.panta pirmo daļu galīgo kompensācijas apmēru nosaka tiesa.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā lietā, nosakot morālā kaitējuma apmēru, ir ņemami vērā arī Civillikuma 1635.panta noteikumi, cik tālu tie nav pretrunā ar Kriminālprocesa 350.-351.pantu. Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta trešo daļu cietušajam nav jāpierāda morālais kaitējums gadījumos, kad pret viņu vērstā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret šīs personas veselību. Bet citos gadījumos morālais kaitējums ir jāpierāda.

Tā kā apsūdzētais izdarījis noziedzīgu nodarījumu pret pārvaldības kārtību un apsūdzība izvirzīta par viltota dokumenta, kas piešķir tiesības, izmantošanu mantkārīgā nolūkā un radījušas būtisku kaitējumu ar likumu aizsargātajām personas tiesībām un interesēm, kaitējuma kompensācija apmierināma daļā par materiālo zaudējumu nodarīšanu. Kaut arī cietusī uzskata, ka viņai apsūdzētais papildus nodarīja morālas ciešanas, šajā daļā morālā kaitējuma kompensāciju viņa nav tiesīga saņemt, jo nav izdarīts noziedzīgs nodarījums pret personas veselību. Turklāt cietusī nav pierādījusi ar viltota dokumenta izmantošanu viņai nodarītā morālā kaitējuma dziļumu.

Atbilstoši procesa virzītāja 2009.gada 26.marta lēmumam un 2009.gada 27.marta protokolam uzlikts arests /pers. D/ nekustamajam īpašumam – dzīvojamai mājai ar piebūvi un četrām palīgceltnēm un zemi 2372 m^2 platībā /adrese/, /adrese/, ar kadastra numuru: /numurs A/ nolūkā nodrošināt mantisko jautājumu risinājumu kriminālprocesā 10 000 Ls jeb 14 228,72 EUR apmērā. Tiesas ieskatā uzliktais mantas arests ir saglabājams, lai apsūdzētais nevarētu atsavināt minēto īpašumu trešajām personām un būtu nodrošināts mantisko jautājumu risinājums kriminālprocesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu no apsūdzētā /pers. D/ ir piedzenami procesuālie

izdevumi par advokāta juridisko palīdzību pēc norīkojuma 142,30 EUR kopsummā (113,84 EUR + 28,46 EUR).

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktam lietiskie pierādījumi – 2006.gada 19.augusta pirkuma līguma divi eksemplāri - atdodami /pers. D/, bet 2006.gada 19.augusta pirkuma līgumu – atdot /Nosaukums/ zemesgrāmatu nodaļai. Savukārt saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 235.panta trešo daļu un 240.panta pirmās daļas 1.punktu 2007.gada 3.maija nostiprinājuma lūgums jaunas tiesības nostiprināšanai ir izsniedzams cietušajai /pers. H/ īpašumtiesību atjaunošanai civiltiesiskā kārtībā, bet kopā ar lietas materiāliem glabājama tā kopija.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514., 520., 527., 528., 529.un 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 275.panta otrajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Brīvības atņemšanas izciešanas termiņu /pers. D/ skaitīt no viņa reālās aizturēšanas dienas.

Drošības līdzekli /pers. D/ līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atstāt iepriekšējo – apcietinājumu.

Apmierināt daļēji cietušās /pers. H/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu un piedzīt no /pers. D/ par labu /pers. H/ mantisko zaudējumu par izdevumiem zvērinātu advokāšu juridiskajai palīdzībai 346 Ls (trīssimt četrdesmit sešu latu) jeb 492,32 EUR (četrsimt deviņdesmit divu *euro* 32 centu) apmērā un ceļa izdevumus nokļūšanai uz tiesas sēdēm 63,52 Ls (sešdesmit trīs latu 52 santīmu) jeb 90,38 EUR (deviņdesmit *euro* 38 centu) apmērā, pavisam kopā 409,52 Ls (četrsimt deviņus latus 52 santīmus) jeb 582,70 EUR (piecsimt astoņdesmit divus *euro* 70 centus). Daļā par neiegūto peļņu, pasta izdevumiem un mantojuma iesniegumu kaitējuma kompensāciju nenoteikt, bet daļā par morālo kaitējumu 3000 Ls jeb 4268,62 EUR apmērā kompensācijas pieteikumu noraidīt.

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā uzliktais arests /pers. D/ nekustamajam īpašumam – dzīvojamai mājai ar piebūvi un četrām palīgceltnēm un zemi 2372 m^2 platībā /adrese/, /adrese/, ar kadastra numuru: /numurs A/, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā ir saglabājams mantisko jautājumu risinājuma nodrošināšanai kriminālprocesā.

Piedzīt no apsūdzētā /pers. D/ par labu valstij procesuālos izdevumus par samaksu advokātam pēc norīkojuma 142,30 EUR (simt četrdesmit divu *euro* 30 centu) apmērā, nosakot viņam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā lietiskos pierādījumus – 2006.gada 19.augusta pirkuma līguma divus eksemplārus - atdot /pers. D/, 2006.gada 19.augusta pirkuma līgumu – atdot /Nosaukums/ zemesgrāmatu nodaļai, 2007.gada 3.maija nostiprinājuma lūgumu jaunas tiesības nostiprināšanai izsniegt cietušajai /pers. H/, bet tā kopiju uzglabāt kopā ar lietu visu tās glabāšanas laiku.

Spriedumu 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas - 2016.gada 4.janvāra, bet apsūdzētajam - 30 (trīsdesmit) dienu laikā no dienas, kas saņemta nolēmuma kopija un tā tulkojums, apelācijas kārtībā var pārsūdzēt vai par to var iesniegt prokurora protestu Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Ludzas rajona tiesā.

Tiesnesis G.Strucinskis